

Zaak C-105/08

Europese Commissie tegen Portugese Republiek

„Niet-nakoming — Vrij verrichten van diensten en vrij verkeer van kapitaal — Artikelen 49 EG en 56 EG en artikelen 36 en 40 EER-Overeenkomst — Directe belastingen — Belasting over rente — Benadeling van niet-ingezetenen — Bewijslast”

Conclusie van advocaat-generaal J. Kokott van 25 maart 2010	I - 5333
Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 17 juni 2010	I - 5345

Samenvatting van het arrest

Beroep wegens niet-nakoming — Bewijs van niet-nakoming — Bewijslast rustend op Commissie (Art. 226 EG)

In een niet-nakomingsprocedure krachtens artikel 226 EG staat het aan de Commissie om de gestelde niet-nakoming aan te tonen. Zij moet het Hof de feitelijke gegevens verschaffen die dit nodig heeft om te kunnen vaststellen of er inderdaad sprake is van deze niet-nakoming, en kan zich daarbij niet baseren op een of ander vermoeden.

Wanneer de Commissie beoogt aan te tonen dat een nationale belastingregeling leidt tot een zwaardere belasting van aan niet-ingezeten entiteiten betaalde rente, en zich daarvoor baseert op een cijfervoorbeeld, staat het bijgevolg aan haar om aan te tonen dat de cijfers waarop haar berekening is gebaseerd, de economische realiteit weergeven, wanneer die door de Commissie zelf als „theoretisch” omschreven berekening door de nationale regering wordt betwist op grond dat de premisse waarvan wordt uitgegaan volledig

losstaat van de realiteit, en deze regering een berekening op basis van een andere winstmarge aanvoert waarbij ingezeten entiteiten zwaarder worden belast. De Commissie kan met name statistische gegevens of informatie betreffende de rentetarieven voor leningen van banken en de herfinancieringsvoorwaarden verschaffen om de plausibiliteit van haar berekeningen kracht bij te zetten. Wanneer zij, tijdens de schriftelijke behandeling of ter terechtzitting en zelfs na een uitdrukkelijk verzoek van het Hof, helemaal geen overtuigende gegevens heeft verschaft waaruit blijkt dat de cijfers die zij ter ondersteuning van haar stelling aanvoert, inderdaad stroken met de realiteit en haar cijfervoorbeeld niet louter theoretisch is, heeft de Commissie de verweten niet-nakoming niet aangetoond.

(cf. punten 26-27, 29-31)